

عنوان مقاله:

اوصاف جمال و کمال عاشق و معشوق در «زال و رودابه» شاهنامه فردوسی

محل انتشار:

همایش ملی ادبیات غنایی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

عطامحمد رادمنش - استاد زبان و ادبیات فارسی، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

الهام غلام کلیسائی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات غنایی، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

خلاصه مقاله:

عاشق و معشوق، سازندگان بخشی بزرگ از ادبیات بشری به ویژه ادبیات منظوم هستند. سخن عشق و اوصاف عاشق و معشوق را خوشترینصدایی دانسته اند که زیر گنبد آسمان، طنین انداز شده است. جذبه سخن عشق چندان است که حتی ادبیات حماسی و اساطیری نیز از آن برکنارنمانده است و چه بسیار منظومه های حماسی که در ذیل بهترین نمونه های ادب غنایی و عاشقانه می گنجند. یکی از نمونه های عالی این تقارن، داستان «زال و رودابه» شاهنامه حکیم توس است. این داستان، آمیزهای از لطافت های عاشقانه و مردانگی های حماسه است که با سحر کلام ابوالقاسم «پیامبر شعر پارسی»، فردوسی، ورد زبان ها شده است. عشقی که در این منظومه مطرح می شود، جدا از عشقی است که در منظومه های عاشقانه دیگر بدان خو گرفته ایم. اظهار عشق عاشق این بار آمیخته با مردانگی و قدرت است و طنین صدای او نه شب ناله های جنون بار، بلکه سخنانی برای حمایت و نگاهبانی از معشوقه و خاندان و خانمان اوست. در این مقاله برآنیم که با مروری بر جایگاه عشق و جمال و کمال عاشق و معشوق در اندیشه بشری با تکیه بر داستان «زال و رودابه»، دریچه ای تازه رو به بررسی این منظومه با روش تحلیلی و توصیفی بگشاییم.

کلمات کلیدی:

زال و رودابه، عشق، عاشق، جمال، کمال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/521035>

